

Univerza v Ljubljani
*Fakulteta za **matematiko in fiziko***

Oddelek za fiziko

12. naloga: - - Spektralna analiza in filtriranje

POROČILO PRI PREDMETU MODELSKA ANALIZA 1

2015/2016

Avtor:

Klemen RAHNE
28152028

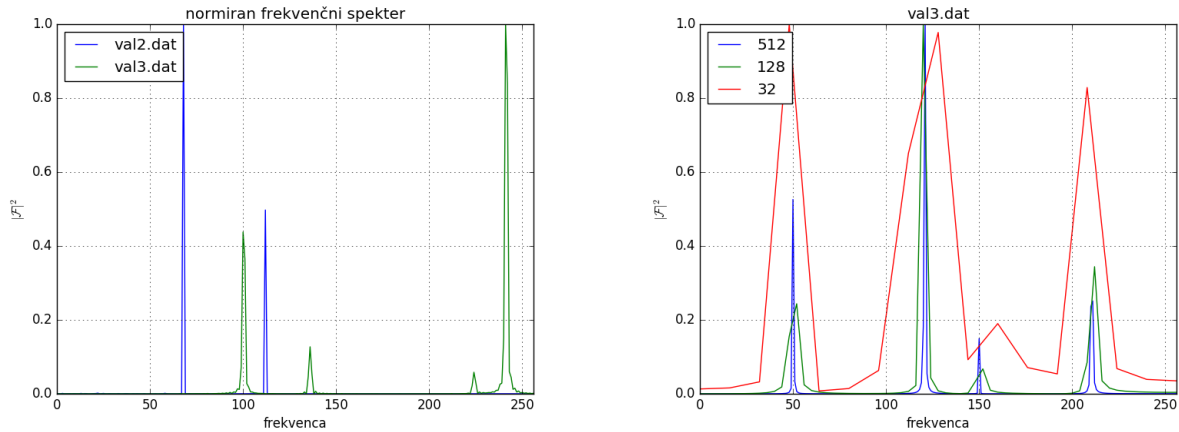
21. januar 2016

1 Frekvenčni spekter

Iz datotek, dosegljivih na spletni strani moramo določiti frekvenčni spekter. To dosežemo s Fourierovo transformacijo:

$$\mathcal{F}_k = \frac{1}{N} \sum_{j=1}^N f_j e^{\frac{-ikj2\pi}{N}} \quad (1.1)$$

kjer je f_k izmerjena funkcija.

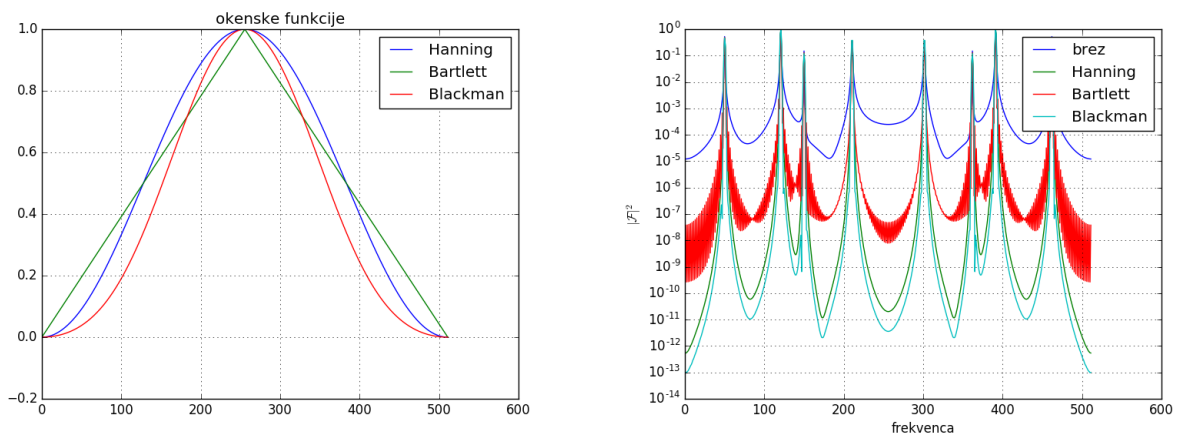

Slika 1.1: Na levi imamo normirana frekvenčna spektra iz datotek *val2.dat* in *val3.dat*. Na desni imamo primerjavo spektra iz datoteke *val3.dat*, pri različnih intervalih Fourierove transformacije. Opazimo, da se širina ostrega širina frekvenčnega vrha veča.

Pri diskretni Fourierovi transformaciji prihaja do dveh problemov: 1.) potujitev in 2.) puščanje. Puščanje odpravimo s ti. okenskimi funkcijami. Našo Fourierovo transformacijo modificiramo:

$$\mathcal{F}_k = \frac{1}{N} \sum_{j=1}^N w_j f_j e^{\frac{-ikj2\pi}{N}} \quad (1.2)$$

kjer je w_k vrednost okenske funkcije. Okenke funkcije imajo v $N/2$ praviloma vrednost 1, ter nato vrednost pada proti 0.

Slika 1.2: Na levi imamo primere okenskih funkcij, ki smo jih uporabili na podatkih iz datoteke *val3.dat*-na desni. Opazimo, da s uporabo "najslabše" okenske funkcije (Bartlee-preprost trikotnik) izboljšamo frekvenčni spekter 2 velikostna razreda, s še boljšo okensko funkcijo tudi za 4 ali več velikostih razredov.

2 Wienerjev filter

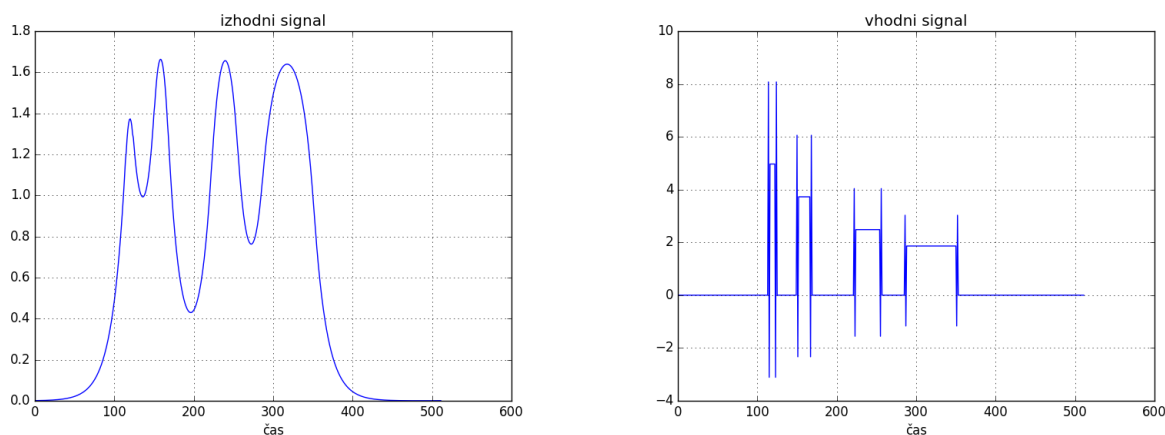
Za rekonstrukcijo vhodnega signala, ki se zaradi odzivne funkcije sistema in šuma spremeni:

$$c(t) = u(t) * r(t) + n(t) = s(t) + n(t)$$

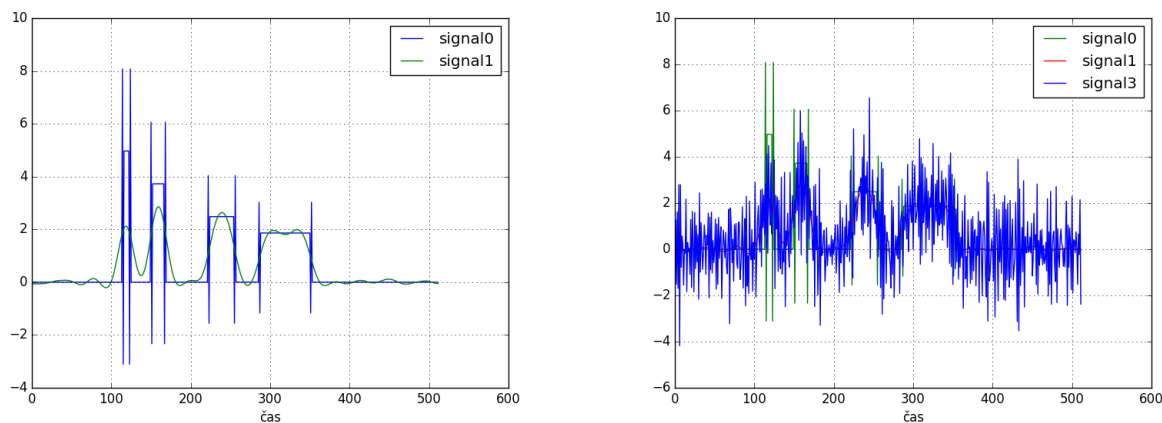
kjer je $c(t)$ izmerjen signal, $u(t)$ vhodni signal, ki ga ne poznamo, $r(t)$ odzivna funkcija sistema ter $n(t)$ šum. N. Wiener je za izračun vhodnega signala $u(t)$ predlagal, da se pred dekonvolucijo funkcijo $\mathcal{U}(f) = \frac{\mathcal{C}(f)}{\mathcal{R}(f)}$ pomnoži s funkcijo:

$$\Phi = \frac{|\mathcal{S}(f)|^2}{|\mathcal{S}(f)|^2 + |\mathcal{N}(f)|^2} \quad (2.1)$$

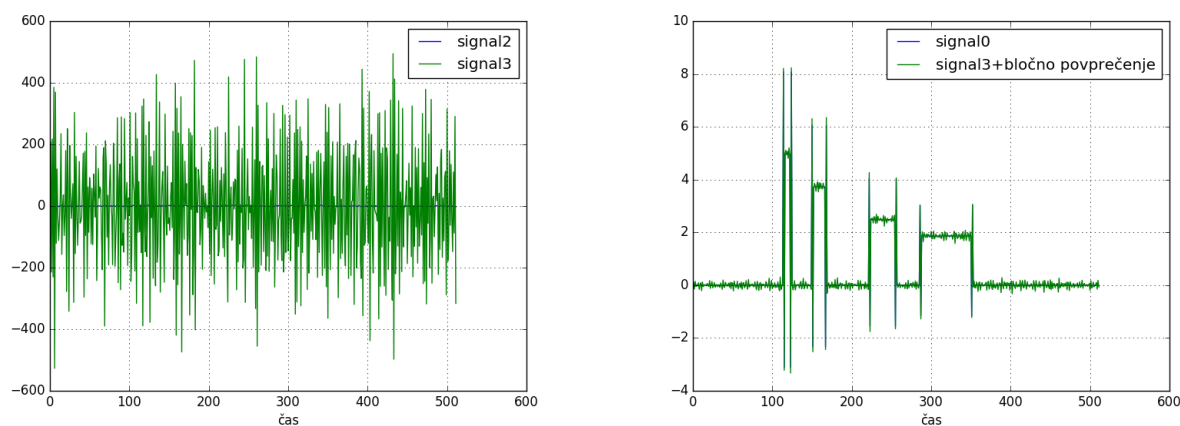
Pri tem so vse funkcije z veliko samo Fourierovo transformacijo funkcij s malo črko. Ker ne poznamo kašen je šum ga ocenimo.

Slika 2.1: Na levi imamo naš izmerjeni signal, desni pa njena dekompozicija. Prenosna funkcija je $r(t) = \frac{1}{2\tau} e^{-\frac{t}{\tau}}$, $\tau = 16$. Tu je $\Phi = 1$, saj tu ni šuma.

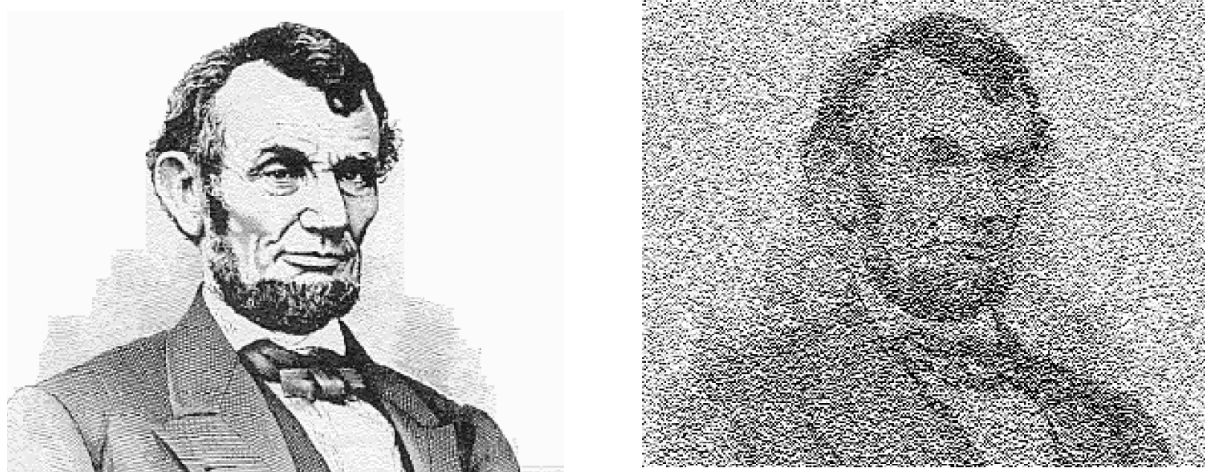
Slika 2.2: Na levi imamo primerjavo signala brez šuma s signalom, ki ima malo šuma. Na desni imamo v tretji krivulji še več šuma. Oblika še približno sledi krivulji brez šuma.

Slika 2.3: Na levi, zelena krivulja je rekonstrukcija iz datoteke *signal3.dat*. V izvorni datoteki, je že toliko šuma, da tudi Wienerjev filter ne prinese izboljšave. Zato smo poskusili s ti. bločno povprečenje. V izvorni datoteki smo povprečili podatke v blokih po 20 točk. S tem smo izgubili 20 točk, vendar smo začetnih in kočnih 10 točk, kar enačili s povprečjem prvih/zadnjih deset točk. Izboljšava je očitna, saj se oblika skoraj ujema s obliko, ko ni nič šuma.

3 Lincolnova slika

Oglejmo si kako izgledajo dekonvolirane slike iz datotek *lincoln_L30_N00*, 10, 20, 30:

Slika 3.1: Na levi je preprosta dekonvolucija slike brez šuma, na desni pa vsebuje nekaj šuma. Prenosna funkcija sistema je $r(t) = \frac{1}{\tau}e^{-\frac{t}{\tau}}$, $\tau = 30$